

Liturgie zondag 22 februari
1^e zondag 40 dagentijd

Voorganger: ds. J. Kroon

Orgelspel

Welkom

Psalm 62 vers 1 en 4

1 Mijn ziel is stil tot God mijn Heer,
van Hem verwacht ik altijd weer
mijn heil, – op Hem toch kan ik bouwen.
Ik wankel niet, want Hij staat vast:
mijn toevlucht, als het water wast,
mijn rots, mijn enige vertrouwen.

4 Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,
Hij immers schenkt u altijd weer
zijn heil, – op Hem toch kunt gij bouwen.
Wankel dan niet, want Hij staat vast,
Hij is, ook als het onheil wast,
uw rots, uw enige vertrouwen.

Votum en groet

Gebed

Projectlied

Veertigdagentijd

voor zondag 22 februari

Couplet 1, 2 en 9

1. Wij rei - zen veer - tig da - gen:
een weg van hoop en licht.
En ook een weg van vra - gen
en van een goed be - richt.

2. Wie zorgt er voor ons e - ten?

En wie wijst ons de weg?

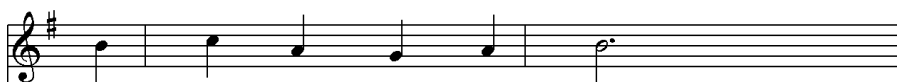
‘Ik zal je nooit ver - ge - ten,’

heeft God ons toe - ge - zegd.

9. Wij zoe - ken en wij bid - den

om vre - de voor el - kaar.

Schriftlezing Matth.11:2-6

Lied 605 vers 1,3 en 4

- 1 De toekomst is al gaande,
lokt ondanks tegenstand
ons weg uit het bestaande
naar eens te vinden land.

3 De toekomst is al gaande,
een bron in de woestijn
zingt tegen het vergaan in:
de dood zal niet meer zijn.

4 De toekomst is al gaande,
verborgen en gezien,
een stem die te verstaan is,
een God die draagt en dient.

Verkondiging

Lied 534

1 Hij die de blinden weer liet zien,
hun ogen kleur liet ondervinden
is zelf het licht dat ruimte geeft:
ons levenslicht, de Zoon van God.

2 Hij die de lammen lopen liet
hun dode krachten deed ontvlammen
is zelf de weg tot waar geluk:
ons levenspad, de Zoon van God.

3 Hij die de armen voedsel gaf
met overdaad hen kwam verwarmen
is zelf het brood dat honger stilt:
ons levensbrood, de Zoon van God.

4 Hij die de doven horen deed
hun eigen oren deed geloven
is zelf het woord dat waarheid spreekt:
het levend woord, de Zoon van God.

Dank- en voorbeden, stilgebed en het Onze Vader

Collecte

Lied 968 vers 2, 3 en 5

2 Door God bijeen vergaderd,
één volk dat Hem behoort,
als kinderen van één Vader;
één doop, één Geest, één woord.

Zo offert allerwege
de kerk U lof en prijs.
Eén naam is aller zegen,
één brood is aller spijs.

3 Al heeft men haar geteisterd,
al wordt zij onderdrukt,
door dwalingen verbijsterd,
door strijd uiteengerukt,
de stem der martelaren
roept uit: O Heer, hoe lang?
De nacht is vol gevaren,
de morgen vol gezang.

5 Met God zijn wij verbonden,
met Vader, Zoon en Geest,
met alwie overwonnen,
alwie zijn trouw geweest.
Bewijs ons uw genade,
dan zingen wij bevrijd
de glorie van uw daden,
in tijd en eeuwigheid.

Zegen

Fijne zondag